

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Велико Търново , 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ И
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ** в публично заседание на първи юни, през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	ИЛИЯНА ПОПОВА
Членове:	ГАЛЯ МАРИНОВА МАЯ ПЕЕВА

при участието на секретаря ИНА Д. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от МАЯ ПЕЕВА Въззивно гражданско дело №
20214000500156 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № Р-30 от 17.02.2021 г. по гр.д. № 451/2019 г. Окръжен съд Велико Търново е отхвърлил предявеният иск от П. АКС. Р. против ЦВ. ИВ. Р. и ХР. М. Й. за солидарно осъждане на ответниците да заплатят сумата от 109258 евро на отпаднало основание – прекратен устен договор за неправилен влог за ползване на съвместната банкова сметка на ответниците, подробно посочена, за набиране на суми за инвестиране в два недвижими имота в гр. Велико Търново, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на исковата молба – 23.05.2019 г. до окончателното изплащане. Със същото решение е отхвърлен предявеният иск от Ф. Д. Х. против ЦВ. ИВ. Р. и ХР. М. Й. за солидарното им осъждане да заплатят на този ищец сумата от 43740,38 евро, представляваща връщане на даденото на отпаднало основание – прекратен устен договор за неправилен влог за ползване на съвместната банкова сметка на ответниците, подробно посочена, за набиране на суми за инвестиране в два недвижими имота в гр. Велико Търново, ведно със

законната лихва върху тази сума, считано от датата на исковата молба – 23.05.2019 г. до окончателното изплащане. Присъдил е разноски.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от П. АКС. Р. и Ф. Д. Х., в която са наведени доводи за неговата недопустимост и неправилност. Излагат се съображения за недопустимост, тъй като спорът е индивидуализиран в исковата молба като неоснователно обогатяване в резултат на отпаднало основание за превеждане на процесните суми по силата на договор за използване на общата банкова сметка на ответниците. С постановеното решение не е дадена защита на спорното право, така както е било заявено в исковата молба, а съдът се е произнесъл по това, че не било доказано съществуването на договор за неправилен влог между страните, поради което макар и по сметката да са преведени пари, същите не подлежали на връщане, поради неоснователно обогатяване. Сочи се нарушение на материалния закон, като според жалбоподателите съдът е квалифицирал неправилно облигационното правоотношение, на което се позовават ищците. Прието е, че става въпрос за договор за неправилен влог, което не съответства на събраните доказателства и на твърденията на ищците. Застото становище, че договорът разкрива белезите на договор за влог, не означава, че той е такъв. В случая се касае до ненаименован договор, който не е договор за неправилен влог. Немотивираното приемане, че става въпрос за договор за неправилен влог е станало причина да се направят неблагоприятни за жалбоподателите изводи относно доказването на такъв договор и да се приеме, че наличието на същия не е доказано, още повече, че в доклада е дадена друга квалификация на правното основание за превеждане на парите – договор за ползване на общата банкова сметка. Излагат се съображения, че е допуснато нарушение на материалния закон, като е приложена неправилно разпоредбата на чл. 75, ал. 1 ЗЗД. Прието е, че с плащанията по общата банкова сметка на ответниците ищците са извършили плащане към „Метрон“ ООД, тъй като ответниците били овластени от това дружество да получат плащанията. Съдът не е изложил мотиви защо е приел наличието на такова овластяване и по какъв начин е станало това. Неправилен е извода, че с направените плащания ищците са изпълнили задължение към дружеството при положение, че по делото няма доказателства то да е потвърдило изпълнението чрез тези плащания, да се е възползвало от него или

изпълнението да е отишло в негова полза. В жалбата се излагат доводи, че са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Прието е, че ответниците имат право да задържат сумите, тъй като били овластени от търговското дружество „Метрон“ ООД да ги получат по силата на договор № 24/15.01.2007 г. Такова възражение не е направено с отговора на исковата молба, нито е включено в доклада по делото и съответно произнасянето по него представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила. От събраните доказателства се установява превеждането на парите в посочените от съда размери, но не се доказва от ответниците, че същите имат право да задържат тези средства. Приемането на договор за изпълнение на строителство № 24/15.01.2007 г. е в нарушение на съдопроизводствените правила, поради настъпила преклузия. Неправилно са възприети обясненията на ответниците, а не са взети предвид показанията на св. В.. От ищеца се изисква доказването на превода на парите, което е сторено в настоящия случай, останалото следва от това. Необосновано съдът се позовава на договор за строителство, какъвто не е приет по делото, тъй като е приложен само единият договор от двата твърдяни съществуващи.

Молят съда да обезсили като недопустимо постановеното решение и делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на съда, или да го отмени като неправилно и вместо него да постанови друго, с което бъдат уважени изцяло предявените искове. Претендира разноски за двете инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна е депозирала отговор, с който се заема становище, че постановеното първоинстанционно решение е правилно и обосновано, поради което жалбата следва да се остави без уважение. Претендира разноски за въззивната инстанция.

Настоящият състав, като взе предвид наведените в жалбата оплаквания, становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, от надлежни страни, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

При извършване на проверката по чл. 269 ГПК настоящият състав констатира, че оспореното съдебно решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановено е от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, в писмена форма, с разбираемо изложени аргументи, подписано от председателя на състава.

При извършената проверка и с оглед направените възражения във въззивната жалба настоящият състав счита, че съдебното решение е допустимо и не страда от твърдения порок за наличие на несъответствие между заявеното с исковата молба спорно право и дадената с решението негова защита. Съдът се е произнесъл по наведените твърдения за наличие на устен договор за предоставяне на общата банкова сметка на ответниците за набиране на средства за инвестиране в два недвижими имота, превеждането от ищите на суми по тази сметка, с които да се извърши плащането, произнесъл се е и по прекратяването на договора, което е елемент от фактическия състав за връщане на даденото по него. Правната квалификация на това правоотношение като договор за неправилен влог не се споделя и от настоящия състав, но погрешното ѝ определяне не е повлияло на изводите на съда относно съществуването на правоотношението такова, каквото е заявено от ищите и последващото му прекратяване, което е основанието на предявените искове, т.е. произнасянето е точно по заявените факти. С оглед констатацията, че произнасянето на съда е по предявените искове, въззивният съд следва да пристъпи към решаване на спора по същество, съгласно чл. 271, ал. 1 ГПК.

Окръжен съд Велико Търново е сезиран с искове от П. АКС. Р. и Ф. Д. Х. против ЦВ. ИВ. Р. и ХР. М. Й. за заплащане на сумите, както следва: в полза на ищеца П. АКС. Р. – сумата 109258 евро, а в полза на ищеца Ф. Д. Х. – сумата от 43740,38 евро. Изложени са обстоятелства, че двамата ищци са имали намерения да инвестират в недвижими имоти в гр. Велико Търново, по повод на които се свързали с ответниците, които поели ангажимент да им съдействат за намирането на подходящи жилища, съобразно изискванията на ищите. С оглед тогава съществуващия режим, предвиждащ формалности и затруднения при откриване на банкови сметки на чужди граждани, за улеснение се разбрали с ответниците да започнат да превеждат пари по тяхна банкова сметка в „Алфа Банк“ АД, подробно посочена, до набирането на

сума, достатъчна за придобиване на жилище за всеки един от ищите. За периода от 2007 г. до 2010 г. извършили парични преводи по посочената им сметка в размерите, за които са предявени исковите. Не са упълномощавали ответниците да се разпореждат със средствата им. Ответниците им предложили две жилища, в процес на строителство, като ищите трябвало да изчакат завършването му, за да реализират инвестиционните си намерения. Впоследствие разбрали, че имотите са ипотекирани и трябвало да изчакат изплащането и заличаването на ипотеките, което до началото на 2019 г. не се случило. По тези съображения инвестиционните им намерения отпаднали и затова с нотариална покана поискали ответниците да им върнат сумите, преведени по банковата им сметка. С оглед на това, че плащане не последвало, предявяват настоящите искове.

С отговора на исковата молба е направено възражение за нейната нередовност, тъй като обстоятелствата са недостатъчни, за да се организира защитата на ответниците.

С протоколно определение от 13.11.2019 г. исковата молба е оставена без движение, по повод на което е постъпила уточняваща молба на 21.11.2019 г. от ищите. В нея се излагат обстоятелства, че между страните е имало устен договор, по силата на който страните се споразумели ответниците да им предоставят общата си банкова сметка в „Алфа Банк“ АД, по която да започнат да набират средства за инвестиране в два недвижими имота в гр. Велико Търново. Устният договор включвал обещанието на ответниците да намерят на ищите подходящи жилища. Срок за предоставяне на оферта не бил предвиден. Останалите уговорки предвиждали превеждането на суми по посочената от ответниците банкова сметка, с които да се извърши плащането на имотите, когато се премине към прехвърляне на собствеността. Условието на това споразумение били уговорени с двамата ответници заедно, като в процеса на изпълнението на договореностите първият ищец Пер Р. е действал лично за себе си и като пълномощник на сина си Ф.Х. в негова полза и за негова сметка. В подходящ срок ответниците посочили две жилища в гр. Велико Търново, както следва: апартамент № 24, вх. Б, пети и шести етаж с площ от 199 кв.м., заедно с прилежащото избено помещение № 5 с площ от 4,12 кв.м., заедно със съответните идеални части от сградата и от правото на строеж в УПИ II в св. 627 по ПУП на гр. В. Търново, с административен адрес

гр. В. Търново, *****, втори етаж с площ от 109 кв.м., заедно с прилежащото избено помещение № 3 с площ от 5,63 кв.м., заедно със съответните идеални части от сградата и от правото на строеж в УПИ II в кв. 627 по ПУП на гр. В. Търново, с административен адрес гр. В. Търново, *****. Жилищата били в процес на строителство, поради което трябвало да изчакат, за да реализират инвестиционните си намерения, а след завършването им, се оказало, че са ипотекирани. До началото на 2019 г. ипотеките не били заличени, поради което ищците уведомили ответниците, че прекратяват договорните си отношения, отказват се от инвестиране в имотите и искат да получат сумите, набрани по посочената от ответниците сметка обратно. Уточняват, че претенцията им се основава на сключения устен договор за ползване на банковата сметка на ответниците за набиране на суми за инвестиране в два недвижими имота в гр. Велико Търново, при посочените условия, и на прекратяването на този договор, с което считат, че е отпаднало основанието сумите да бъдат по общата сметка на ответниците.

По така уточнената искова молба становището на ответниците е, че в частта, в която те са поели задължение да намерят оферта за продажба на жилище, договорът е за посредничество и той е прекратен, поради изпълнение. Отговорност от ответниците за прехвърляне на собствеността и учредяване на вещни тежести върху имотите не може да бъде търсена, тъй като това касае отношенията между ищците и евентуалния собственик. От приложените валутни преводи не може да се обоснове извода, че те са за набиране на средства, като получател по тях е само ответника Ц.Р., поради което липсват данни за наличие на отношения между ищците и ответницата Х.Й.. Излагат се съображения, че за апартаментите, посочени в уточняващата искова молба, ищците са сключили два писмени договора за строителство, с дата 15.01.2007 г., с търговско дружество „Метрон“ ООД, представлявано от ответника ЦВ. ИВ. Р..

В първото съдебно заседание процесуалният представител на ищците уточнява, че уговорката да се намерят двата апартамента и да се ползва банковата сметка, е била безвъзмездна. Ищците не са влизали в преговори със собствениците на имотите, не са сключвали предварителен или окончателен договор. Оспорено е твърдението за сключени договори за строителство с фирма „Метрон“ ООД за процесните апартаменти.

За да отхвърли иска първостепенният съд е приел, че не е доказано твърдяното от ищите облигационно правоотношение по сключен между тях и ответниците устен договор за ползване на съвместната банкова сметка на ответниците за набиране на суми за инвестиране в двата посочени недвижими имоти, при изброените в исковата молба условия, който договор разкрива белезите на договор за неправилен влог по смисъла на чл. 257, ал. 1 вр. чл. 250, ал. 1 ЗЗД. Установено е предаването на парични суми от 78258 евро за П.Р. и 43730,38 евро за Ф.Д. и постъпването им по съвместната банкова сметка на ответниците, но е прието, че това е плащане на продажна цена за имотите в изпълнение на договори за строителни услуги, сключени между ищите и „Метрон“ ООД, представлявано от ответника Ц.Р., т.е. изпълнението е на друго правно основание. След като не се установява наличието на твърдения договор за ползване на банковата сметка на ответниците, съответно същият не може да бъде прекратен, т.е. основанието на което се твърди да са преведени паричните средства не може да отпадне и съответно това е обусловило извода за неоснователност и недоказаност на предявените искове.

Настоящият състав намира за установена следната фактическа обстановка: От представените по делото валутни преводи и изготвената съдебно икономическа експертиза, която освен запознаване с преводите е проследила и заверяването на сметката, се установява, че за периода 02.2007 г. – 13.07.2010 г. ищите са извършили валутни преводи по съвместна банкова сметка с титуляри двамата ответници в „Алфа Банк“ АД на обща стойност 78258 евро за ищеца П.Р. и 43730,38 евро за ищеца Ф. Д. Х.. В пет от преводите е посочено основание – частично плащане на апартамент /постъпили преводи от „Валорлайф“ от 05.07.2007 г. и 13.08.2007 г. с титуляр П.Р./, изпълнение на строеж на сграда, апартамент № 8 /заявление за телеграфски превод от 03.02.2007 г. със заявител Ф.Х./, апартамент № 24 /заявление за телеграфски превод от 27.03.2008 г. със заявител Ф.Х./ и превод за апартамент № 8 /заявление за телеграфски превод без дата със заявител Ф.Х./. От хронологичните записвания в банковото извлечение по дати вещото лице е установило, че през периода на получените преводи от 03.02.2007 г. до 13.07.2010 г. включително, с постъпилите парични средства от посочените преводи ответниците са извършили последващи разпореждания, в т.ч. теглене

на суми и нареждане на изходящи преводи, като към датата на извършения трансфер от старата сметка в „Алфа Банк“ АД по новата сметка в „Юробанк България“ АД не е имало парични средства от постъпилите по посочените валутни преводи. От представените документи от „Юробанк България“ АД, съдържащи се в архива и касаещи част от валутните преводи се установява, че в статистическата форма, попълнена по реда на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 27 на БНБ от ЦВ. ИВ. Р., последният е посочил основание за полученото плащане – строителни услуги. От обясненията на ответника Ц.Р., дадени по реда на чл. 176 ГПК и показанията на св. Б. В. се установява, че ищецът П.А. се е срещнал веднъж с този ответник, на която среща са се уговорили ответниците да намерят апартаменти по желание на ищите с инвестиционна цел. Ответниците предложили конкретни апартаменти – апартамент № 24 и апартамент № 8, подробно индивидуализирани и в уточняващата искова молба, като плащането трябвало да стане по банков път, по съвместната банкова сметка на ответниците. Апартаментите били в процес на строителство, а впоследствие св. В. разбрал от ответника, че те са ипотекирани. Разбрал също, че единият апартамент е прехвърлен на ответницата Й. /нотариален акт № 966, д. № 723/2011 г., приложен към ч.гр.д. № 313/2019 г. на ВТОС/. На задаваните от ищеца П.А. към ответниците въпроси чрез свидетеля парите в сметката на ответниците ли са, свидетелят е получавал отговор, който е предавал на ищеца, че парите са по сметката, ще си получат апартаментите, да не се притесняват. Тези разговори са били през 2016 или 2017 г. Свидетелят е възприел също няколко опита за срещи, които ответниците осуетявали. Ответникът признава получаването на сумите по личната си банкова сметка, подобно извънсъдебно признание е възприел и свидетелят. По повод на отношенията си с ищите ответникът Р. разказва, че ищите пожелали преводите да бъдат по личната му банкова сметка, като лицето, което ги свързало К. А. помолила ответника да даде личната си банкова сметка, където после щели да се разберат. Ответникът разказва още, че след като уточнили детайлите, изпратил по DHL договори за изпълнение на строителство от 15.01.2007 г., които да бъдат подписани и върнати обратно по DHL. Договорите са с идентично съдържание, като ответникът представя по делото само договора, касаещ апартамент № 24, другият договор заявява, че не го намерил. Получените от ищите средства ответникът признава, че са изтеглени и са влагани в бизнеса, който той има с фирма „Метрон“.

Договорът за изпълнение на строителство № 24/15.01.2007 г. е приложен по делото, като от съдържанието на същия се установява, че страни по него са Ф.Х., В. Р., П.А. Р., като възложители и „Метрон“ ООД, представлявано от ЦВ. ИВ. Р., като изпълнител. Според договора изпълнителят се задължава да построи и продаде на възложителя апартамент № 24, подробно индивидуализиран, за сумата 100690 евро. Сумата е платима на части – първа вноска от 30207 евро, по отношение на която договорът се счита като разписка за получаването ѝ, втора вноска от 30207 евро – платими до 10 дни след уведомяването на възложителя от изпълнителя за отлята плоча таван на етаж над апартамента, предмет на този договор, трета вноска – 30207 евро, платими до 10 дни след уведомлението на възложителя от изпълнителя за извършване на сградата в груб строеж и четвърта вноска – 10069 евро – платими преди предаване на обекта в завършен вид, след издаване на разрешително за ползване на името на собственика и прехвърлянето на собствеността по нотариален ред. Посочена е сметка на изпълнителя – въпросната банкова сметка в „Алфа Банк“ АД с титуляр Ц.Р..

На 18.01.2019 г. е отправена покана за доброволно изпълнение от адв. М., като пълномощник на П. АКС. Р., адресирана до „Метрон“ ООД, с което пълномощникът заявява, че П.Р. е инвестирал в дружеството по два договора за изпълнение на строителство от 15.01.2007 г., заедно с други две лица. С поканата се изисква информация относно хода на строителството на уговорените два апартамента по договорите – подробно описани апартамент № 24 и апартамент № 8, тъй като досега инвеститорът не е получавал информация и не е уведомяван съобразно договорите за етапа на завършеност на жилищата, не е получавал покана за съставяне на протокол за приемане и предаване на обектите.

По делото е приложена и отправена покана от ищците до ответниците, връчена на 28.03.2019 г., за връщане на получените средства, съответно 109258 евро за П. АКС. Р. и 43740,38 евро за Ф. Д. Х., като е посочена банкова сметка за това.

При тази фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Предявеният иск е с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, като правилно решаващият състав е разпределил доказателствената тежест и е

вменил в тежест на ишците да докажат твърдението си за сключен договор за ползване на общата банкова сметка на ответниците, предоставянето на посочената в исковата молба сума, претендирана от всеки ищец, и прекратяване на договора. В случай, че ответникът твърди, че има основание да задържи сумите, той следва да наведе основанията и да го докаже. В конкретния казус настоящият състав приема, че от събраните доказателства се установява наличието на устен договор, по силата на който страните по делото са постигнали съгласие ишците да превеждат парични средства по съвместна банкова сметка на ответниците, които средства да се ползват за придобиването на жилища за всеки един от ишците. Постигнатото съгласие относно съществените уговорки се доказва както от показанията на разпитания свидетел, така и от обясненията на ответника Р. и се потвърждава от извършените преводи от ишците по цитираната банкова сметка с титуляри ответниците по делото. Ишците твърдят, че не са упълномощавали който и да е от ответниците да се разпорежда със средствата им, като в уточнителната молба е посочено, че плащането на имотите е следвало да се извърши, когато се премине към прехвърляне на собствеността. Тези правоотношения не могат да бъдат квалифицирани като договор за неправилен влог по смисъла на чл. 257 ЗЗД, тъй като не на ответниците са предадени паричните средства за съхранение, а на трето лице – банката, която по никакъв начин не е обвързана от уговорките на страните и за която не възникват никакви права и задължения спрямо ишците. При този ненаименован договор изразеното съгласие е ответниците да приемат средствата по извършените валутни преводи по тяхната сметка, но с ясното съзнание, че те не са получени в изпълнение на някаква насрещна престация от тях като физически лица, т.е. тези средства са чужди и подлежат на усвояване/разпореждане при определени обстоятелства - прехвърляне на собствеността върху посочените жилища в полза на ишците. Това правоотношение съществува паралелно с договорите за изпълнение на строителство, но има самостоятелен характер. С оглед на обстоятелството, че ишците твърдят, че не са упълномощавали ответниците да се разпореждат с преведените от тях средства, за да се освободят последните от отговорност следва да наведат основание да извършат такова разпореждане и съответно да го докажат. След уточняване на исковата молба ответниците навеждат твърдения, че в правния мир съществуват и два договора за изпълнение на строителство от 15.01.2007 г. по

отношение на посочените два недвижими имота, които договори са сключени от ишците с трето неучастващо в процеса лице. Не са наведени обстоятелства в срока за отговор на исковата молба, че в изпълнение на тези договори за строителство ишците са дали мандат на ответниците да извършат плащане като титуляри на сметката, по която се намират средствата, нито са наведени обстоятелства, че такова плащане с погасителен ефект реално е осъществено от страна на ответниците. Прави впечатление, че съобразно представения договор за строителство плащанията се дължат след уведомяване на възложителя от изпълнителя за настъпване на съответните етапи на строителството, като последното плащане се дължи при прехвърляне на собствеността върху обекта. Същевременно, от представената покана до „Метрон“ ООД на 18.01.2019 г. ищецът П.Р. е изискал информация относно етапа на завършеност, което съответства на обясненията на ответника Р., че се е срещал с ищеца само веднъж, при уточняване параметрите на споразуменията, и след това нито ишците са му се обаждали, нито той ги е търсил. С оглед на това, и предвид процесуалното поведение на ответниците да не заемат становище по съдбата на получените парични средства, както и предвид показанията на св. В., че през 2016 г. или 2017 г. ишците са се интересували дали парите им са по сметката на ответниците и последните са потвърдили, че са там и ще си получат апартаментите, настоящият състав приема за доказано твърдението, че в устните договорки относно ползването на съвместната банкова сметка не е било включено упълномощаване от страна на ишците ответниците да се разпореждат със средствата им и такова не е било давано за извършване на плащане с погасителен ефект към третото на правоотношението лице „Метрон“ ООД. С оглед на това, че позитивния интерес на ишците като кредитори не е удовлетворен – прехвърляне на собствеността върху посочените жилища не се е реализирало, същите са упражнили правото си да прекратят договора за ползване на съвместната банкова сметка, от където се поражда и задължението на ответниците да върнат всичко, получено по това правоотношение. В този смисъл искът, предявен от П. АКС. Р. за връщане на преведената по сметката сума в размер на 78258 евро, установена от вещото лице, се явява основателен и доказан, и като такъв подлежи на уважаване до този размер, ведно със законна лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане. Предявеният иск от Ф. Д. Х. също се явява основателен и доказан до размер на 43730,38 евро,

установен от вещото лице, и като такъв подлежи на уважаване до този размер, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане. От събраните доказателства за съдържанието на сключения ненаименован договор между страните обаче не се установи уговорена солидарност между ответниците като длъжници, такава не следва и от закона /чл. 121 ЗЗД/, поради което присъждането на сумите следва да бъде разделно от двамата ответници.

Наведените доводи във въззивната жалба за допуснати процесуални нарушения във връзка с посоченото от ответника основание за получаване на сумата, като първостепенният съд е обсъдил това основание без то да е наведено своевременно, не могат да бъдат споделени. Ответниците считат, че това основание е достатъчно, за да се приеме, че имат причина да задържат средствата, като са го навели непосредствено след уточняване на исковата молба. В този смисъл то е наведено своевременно, като по изложеното твърдение са допуснати и събрани желаните доказателства, имащи за цел установяване на действителните отношения между страните и установяване на истината относно фактите, които са от значение за решаване на делото.

С оглед на гореизложеното, настоящият състав приема, че предявените искове се явяват основателни и доказани в посочените размери, поради което следва да бъдат уважени до тези размери, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане. Тези правни изводи не съвпадат с изводите на първостепенният съд, което налага отмяна на обжалваното решение в частта, в която е отхвърлен предявеният иск от П. АКС. Р. за сумата от 78258 евро, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба до окончателното изплащане и постановяване на ново, с което ответниците бъдат осъдени да заплатят тази сума, както и отмяна на решението в частта, в която е отхвърлен предявеният иск от Ф. Д. Х. за сумата от 43730,38 евро, ведно със законната лихва върху тази сума и вместо това бъде постановено ново, с което ответниците бъдат осъдени да му заплатят тази сума. В останалите части, в които искът на П. АКС. Р. за разликата над дължимата сума от 78258 евро до претендираната сума от 109258 евро, ведно със законната лихва върху тази разлика, и в които искът на Ф. Д. Х. за разликата над 43730,38 евро до претендирания размер от 43740,38 евро, ведно със законната лихва върху тази разлика, както и в частта, в която е

отречена солидарната отговорност на ответниците спрямо двамата ищци, решението се явява правилно и като такова следва да се потвърди.

С оглед изхода на процеса, решението следва да бъде отменено и в частта относно присъдените разноски, като бъде постановено ответниците да платят на П. АКС. Р. разноски за първоинстанционното производство и за обезпечителното производство, съобразно уважената част от претенцията на този ищец в размер на 13969,09 лв. Ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца Ф. Д. Х. разноски за първоинстанционното производство, и за обезпечителното производство, съразмерно с уважената част от претенцията на този ищец в размер на 8934,91 лв. Дължимите от П. АКС. Р. разноски в полза на ответниците, съразмерно с отхвърлената част от претенцията, касаещи първоинстанционното производство, включително и разноските по обезпечителното производство, възлизат на 2692,62 лв., от които 1647,06 лв. за първоинстанционното производство и 1045,55 лв. – за обезпечителното производство, над които размери решението следва да се отмени. Дължимите от Ф. Д. Х. разноски на ответниците, съразмерно с отхвърлената част от претенцията възлизат на 1,13 лв., от които 0,71 лв. за първоинстанционното производство и 0,42 лв. – за обезпечителното производство, над които размери решението следва да се отмени. За второинстанционното производство ответниците следва да заплатят на П. АКС. Р., съобразно уважената част от жалбата, сумата 8791,33 лв., а на Ф. Д. Х. - сумата 7709,24 лв., съобразно уважената част от жалбата. П. АКС. Р. следва да заплати на ответниците за въззивното производство, съобразно отхвърлената част от жалбата разноски в размер на 1686,79 лв., а Ф. Д. Х. – разноски в размер на 0,74 лв., съобразно отхвърлената част от жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 271, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Р-30/17.02.2021 г., постановено по гр.д. № 451/2019 г. на Окръжен съд Велико Търново в частта, в която е отхвърлен искът на П. АКС. Р. против ЦВ. ИВ. Р. и ХР. М. Й. за заплащане на сумата от 78258 евро, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба до окончателното изплащане, в частта, в която е отхвърлен

предявеният иск от Ф. Д. Х. против ЦВ. ИВ. Р. и ХР. М. Й. за заплащане на сумата от 43730,38 евро, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба до окончателното изплащане, в частта, в която е отхвърлена претенцията за заплащане на П. АКС. Р. и Ф. Д. Х. разноси по обезпечителното производство по ч.гр.д. № 313/2019 г. на ВТОС, в частта в която е осъден П. АКС. Р. да заплати на ЦВ. ИВ. Р. и ХР. М. Й. разноси за първоинстанционното производство за разликата над 1647,06 лв. и разноси за обезпечителното производство за разликата над 1045,55 лв., в частта, в която Ф. Д. Х. е осъден да заплати на ЦВ. ИВ. Р. и ХР. М. Й. разноси за първоинстанционното производство за разликата над 0,71 лв. и разноси за обезпечителното производство за разликата над 0,42 лв., вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ЦВ. ИВ. Р., ЕГН *** и ХР. М. Й., ЕГН *******, двамата от гр. Велико Търново, *****, ет. 6, ап. 23 да заплатят на **П. АКС. Р.**, шведски гражданин, роден на 21.01.1945 г., с паспорт № *****, валиден до 23.12.2019 г. И персонален номер PIN *****, с постоянен адрес гр. Афандоу, Гърция, ***** сумата от **78258 /седемдесет и осем хиляди двеста петдесет и осем/ евро**, представляваща връщане на дадено по отпаднало основание – ненаименован договор за ползване на съвместната банкова сметка на ответниците с IBAN: BG21 CRBA 9898 4400 *****, открита н „Алфа Банк” АД за набиране на суми за инвестиране в два недвижими имота в гр. Велико Търново, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на исковата молба – 23.05.2019 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА ЦВ. ИВ. Р., ЕГН *** и ХР. М. Й., ЕГН *******, двамата от гр. Велико Търново, *****, ет. 6, ап. 23 да заплатят на **Ф. Д. Х.**, шведски гражданин, роден на 29.01.1976 г., с паспорт № *****, издаден на 22.05.2016 г., валиден до 20.05.2020 г. и персонален номер PIN *****, с постоянен адрес гр. Упсала, Швеция, ***** сумата от **43730,38 /четиридесет и три хиляди седемстотин и тридесет евро и 38 евроцента/ евро**, представляваща връщане на дадено по отпаднало основание – ненаименован договор за ползване на съвместната банкова сметка на ответниците с IBAN: BG21 CRBA 9898 4400 *****, открита н „Алфа Банк” АД за набиране на суми за инвестиране в два недвижими имота в гр. Велико

Търново, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на исковата молба – 23.05.2019 г. до окончателното изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалите части: с която предявеният иск от П. АКС. Р. за заплащане на даденото по отпаднало основание над сумата от 78258 евро до предявения размер от 109258 евро, ведно със законната лихва върху тази разлика, е отхвърлен; с която предявеният иск от Ф. Д. Х. за заплащане на даденото по отпаднало основание над сумата от 43730,38 евро до предявения размер от 43740,38 евро, ведно със законната лихва върху тази разлика, е отхвърлен; както и в частта, в която е отречена солидарната отговорност на ответниците за заплащане на претендираните суми; както и в частта, в която П. АКС. Р. е осъден да заплати на Ц. И. Р. и Х.М. Й. разноси за първоинстанционното производство в размер на 1647,06 лв. и за обезпечителното производство в размер на 1045,55 лв. и в частта, в която Ф. Д. Х. е осъден да заплати на ЦВ. ИВ. Р. и ХР. М. Й. разноси за първоинстанционното производство в размер на 0,71 лв. и за обезпечителното производство в размер на 0,42 лв.

ОСЪЖДА ЦВ. ИВ. Р., ЕГН ***** и **ХР. М. Й.,** ЕГН ***** , двамата от гр. Велико Търново, ***** , ет. 6, ап. 23 да заплатят на **П. АКС. Р.,** шведски гражданин, роден на 21.01.1945 г., с паспорт № ***** , валиден до 23.12.2019 г. и персонален номер PIN ***** , с постоянен адрес гр. Афандоу, Гърция, ***** **сумата 13969,09 /тринадесет хиляди деветстотин шестдесет и девет лева и 09 ст./ лева** – направени разноси за първоинстанционното и обезпечителното производство, съразмерно с уважената част от иска, както и **сумата 8791,33 /осем хиляди седемстотин деветдесет и един лева и 33 ст./ лева**, представляваща направени разноси във въззивното производство.

ОСЪЖДА ЦВ. ИВ. Р., ЕГН ***** и **ХР. М. Й.,** ЕГН ***** , двамата от гр. Велико Търново, ***** , ет. 6, ап. 23 да заплатят на **Ф. Д. Х.,** шведски гражданин, роден на 29.01.1976 г., с паспорт № ***** , издаден на 22.05.2016 г., валиден до 20.05.2020 г. и персонален номер PIN ***** , с постоянен адрес гр. Упсала, Швеция, ***** **сумата 8934,91 /осем хиляди деветстотин тридесет и четири лева и 91 ст./ лева** – направени разноси за първоинстанционното и обезпечителното производство, съразмерно с

уважената част от иска, както и **сумата 7709,24 /седем хиляди седемстотин и девет лева и 24 ст./ лева**, представляваща направени разноски във въззивното производство.

ОСЪЖДА П. АКС. Р., шведски гражданин, роден на 21.01.1945 г., с паспорт № *****, валиден до 23.12.2019 г. и персонален номер PIN *****, с постоянен адрес гр. Афандоу, Гърция, ***** да заплати на **ЦВ. ИВ. Р.**, ЕГН ***** и **ХР. М. Й.**, ЕГН *****, двамата от гр. Велико Търново, *****, ет. 6, ап. 23 **сумата от 1686,79 /хиляда шестстотин осемдесет и шест лева и 79 ст./ лева**, представляваща направени разноски във въззивното производство, съразмерно с отхвърлената част от жалбата.

ОСЪЖДА Ф. Д. Х., шведски гражданин, роден на 29.01.1976 г., с паспорт № *****, издаден на 22.05.2016 г., валиден до 20.05.2020 г. и персонален номер PIN *****, с постоянен адрес гр. Упсала, Швеция, ***** да заплати на **ЦВ. ИВ. Р.**, ЕГН ***** и **ХР. М. Й.**, ЕГН *****, двамата от гр. Велико Търново, *****, ет. 6, ап. 23 **сумата от 0,74 лева**, представляваща направени разноски във въззивното производство, съразмерно с отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____